

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/174/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213222098
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1213222098.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v spore žalobkyne: U. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X, N., proti žalovanej: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, N., zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Kocandovou, so sídlom Jungmannova 8, Bratislava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.05.2018, č. k. 9C/192/2013-270, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.05.2018, č. k. 9C/192/2013-270, vo výroku, ktorým bolo konanie zastavené, **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o náhrade trov konania, uznesenie **m e n í t a k**, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Vo výroku o nároku štátu na náhradu trov konania, uznesenie **m e n í t a k**, že štátu priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 50 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 145 ods. 1 CSP a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Zároveň priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Svoje rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil tým, že žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 27.03.2018 vzala svoju žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť s poukazom na skutočnosť, že po podaní žaloby na súd žalobkyňa ako predávajúca a žalovaná ako kupujúca uzatvorili dňa 07.02.2018 Zmluvu o prevode spoluvlastníckeho podielu k bytu, a žalovaná súdu dňa 26.04.2018 doručila súhlas so späťvzatím žaloby.

3. O nároku na náhradu trov konania žalobkyne rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 CSP, keď vychádzal z toho, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnosti špecifikovanej v žalobe, určenia že predmetná nehnuteľnosť sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej a uloženia povinnosti žalovanej vyplatiť žalobkyni sumu XX.XXX,- eur titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom zo Zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu k predmetnej nehnuteľnosti uzatvorenej stranami sporu vyplýva, že na základe tejto došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 k predmetnej nehnuteľnosti zo žalobkyne na žalovanú za odplatu

vo výške XX.XXX,- eur. Z toho súd vyvodil, že dôvodne podaná žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovanej, a preto priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania.

4. Vychádzajúc z toho, že procesnú zodpovednosť za zastavenie konania nesie žalovaná, o trovách konania štátu rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 ods. 1 a 2 CSP tak, že na náhradu trov konania štátu zaviazal žalovanú.

5. Proti uzneseniu, v jeho všetkých výrokoch, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná s tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná nesúhlasí s aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, tak ako to uvádza okresný súd vo vzťahu k posúdeniu otázky náhrady trov konania voči žalobkyni a voči štátu. Tiež nesúhlasí s aplikáciou § 256 ods. 1 CSP na daný prípad vyporiadania podielových spoluvlastníkov. Zdôraznila, že sa v priebehu konania dohodla mimosúdne so žalobkyňou, a to takým spôsobom, že na základe zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu k bytu, nadobudla do svojho výlučného vlastníctva predmetný byt a žalobkyňu vyplatila. S takýmto postupom žalobkyňa súhlasila. Mimosúdne konanie prebiehalo paralelne so súdnym konaním. Žalovaná znášala všetky trovy mimosúdneho urovnania, a to vrátane notárskych poplatkov, o čom založila do spisu listinné dôkazy. V prípadoch, kedy sa jedná o vyporiadanie podielových spoluvlastníkov, je potrebné náhradu trov konania - právneho zastúpenia, posudzovať v každom prípade individuálne vzhľadom na celý priebeh konania a postup jednotlivých účastníkov konania. Žalovaná nemohla zaviniť to, že sa konanie muselo zastaviť z dôvodu, že sa dohodla so žalobkyňou mimosúdne. Žalovaná od počiatku deklarovala, že si predmetný byt chce ponechať, a že vyplatí žalobkyňu, pretože v tomto byte bývala, bola samo žiteľkou rodiny, mala maloleté dieťa a nechcela o byt prísť. Tak sa nakoniec aj stalo, po tom, čo si žalovaná vybavila úver na výplatu žalobkyne. V priebehu konania žalobkyňa menila petit žaloby, chcela si byt nechať a vyplatiť žalovanú, lebo mienila započítať na túto výplatu pohľadávku, ktorú mala voči žalovanej z iného súdneho konania. Plnú náhradu trov konania by súd mohol priznať žalovanej v tom prípade, ak by rozhodoval v merite veci a rozhodol by v súlade s petítom žaloby. Súd v tomto konaní však v merite veci nerozhodoval. Nie je v skutočnosti teda zrejmé, ako by bol býval súd v merite veci rozhodol. Žalovaná nesúhlasí s názorom okresného súdu, že má byť procesne zodpovedná za to, že konanie sa muselo zastaviť, lebo toto ustanovenie sa týka iných právnych prípadov (ak žalovaný uznal nárok žalobcu a zaplatil, prekážka litispendencie, právoplatne rozhodnutej veci, nedostatok vecnej legitímácie a zastavenie konania). Žalovaná tiež nesúhlasí s tým, že je povinná nahradiť trovy konania štátu v časti platenia súdneho poplatku. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či na strane žalobkyne trvajú dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov až do právoplatného rozhodnutia vo veci, najmä, ak táto v priebehu konania deklarovala, že má bankový certifikát s možnosťou výplaty pre žalovanú. Ak banka vydala žalobkyni takýto certifikát, potom musela preukazovať svoj príjem, alebo musela mať iný majetok, inak by banka študentke úver poskytnúť nemohla. Taktiež mal okresný súd skúmať, či nie sú dané podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov aj na strane žalovanej, čím jej odňal právo na spravodlivý proces a ten sa týka aj platenia trov. Až po vyporiadaní sa s touto otázkou, mal súd rozhodovať o trovách konania, aj o trovách náhrady voči štátu, a až potom zastaviť konanie (procesná vada konania). Žalovaná má za to, že náhradu trov právneho zastúpenia by mal znášať každý z účastníkov konania sám. Trovy štátu, ak nie sú do skončenia veci dané podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov na strane oboch účastníkov, by mali znášať účastnícky konania rovnakým dielom. Ak sú dané podmienky pre oslobodenie u oboch účastníčok konania, trovy by mal znášať štát, resp. súd by nemal túto povinnosť uložiť ani jednému z účastníkov. Súd nesprávne posúdil náhradu trov konania voči štátu a voči žalobkyni, keď rozhodol, že tieto má nahrádzať žalovaná. Žalovaná preto navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v súlade s ust. § 389 - § 396 CSP.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že ona ako predávajúca a žalovaná ako kupujúca, uzatvorili dňa 07.02.2018 zmluvu o prevode spoluvlastníckeho podielu k bytu, na základe ktorej žalobkyňa previedla spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na nehnuteľnosti v prospech žalovanej. V súlade so zmluvou, žalovaná dňa 14.02.2018 uhradila v prospech žalobkyne dohodnutú kúpnu cenu za spoluvlastnícky podiel žalobkyne k nehnuteľnosti a následne strany sporu dňa 16.02.2018 podali návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalovanej. Okresný úrad v Bratislave, Katastrálny odbor, rozhodnutím V-XXXX/XXXX zo dňa 16.03.2018 povolil vklad vlastníckeho práva

na základe zmluvy v prospech žalovanej. V súčasnosti je žalovaná výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti. Uzatvorením zmluvy došlo de facto k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, kedy dnes už nie je čo vyporiadať a žalobkyňa späťvzatím žaloby, doručeným konajúcemu súdu dňa 27.03.2018, vzala žalobu v celom rozsahu späť. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti, je odvolanie žalovanej proti výroku o zastavení konania nanajvýš absurdné a absolútne nedôvodné. Vzhľadom na priebeh konania, ako i na obsah odvolania, nie je zrejmé, ako inak by mal konajúci súd vo veci samej rozhodnúť. Žalobkyňa sa v celom rozsahu stotožňuje aj s rozhodnutím súdu o trovách konania, aplikujúc na rozhodnutie ust. § 256 ods. 1 CSP. Pokiaľ sa žalovaná v odvolaní odvoláva na potrebu individuálneho posúdenia konkrétneho prípadu, práve individuálnym posúdením konkrétneho prípadu - tunajšieho súdneho sporu, súd dospel k správneému záveru a priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa už v späťvzatí žaloby podrobne špecifikovala dôvody, pre ktoré jej súd má priznať nárok na náhradu trov konania. Je zrejmé, že medzi stranami sporu došlo k dohode a počas trvania sporu uzatvorili zmluvu, pričom je ale zároveň zrejmé a nepochybné, že žalobu na začatie súdneho sporu bola žalobkyňa nútená podať výlučne z dôvodu správania sa žalovanej, ktorá napriek opakovanej snahe žalobkyne (písomná výzva, osobné stretnutie, snaha o telefonický kontakt), nebola ochotná dohodnúť sa na vyporiadanie a zrušenie podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnosti. Uzatvorenie zmluvy bolo zo strany žalobkyne výlučne len ústretovým krokom vo vzťahu k žalovanej, kedy jednak mala záujem ukončiť 5 rokov trvajúci súdny spor, ktorý takto dlho trval práve z dôvodov na strane žalovanej, a jednak mala záujem vyhovieť žalovanej, ktorá v prípade uzatvorenia zmluvy mohla získať finančné prostriedky na vyplatenie žalobkyne z podielového spoluvlastníctva. Práve žalovaná svojim správaním v priebehu súdneho konania (opakujúca sa neúčast' žalovanej na pojednávaní, nepripravenosť na pojednávanie) spôsobila vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, a ktoré nesúvisia s riadnym vedením sporu. Žalobkyňa má preto za to, že žalovaná svojim správaním a konaním zapríčinila vznik tohto súdneho sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, a zároveň i vznik trov právneho zastúpenia na strane žalobkyne, ktoré by neboli vznikli pri riadnom vedení sporu (účast' na pojednávaní dňa 10.09.2015, ktoré bolo otvorené a následne odročené z dôvodu práceneschopnosti žalovanej, ktorá potvrdenie o práceneschopnosti doručila konajúcemu súdu až po otvorení pojednávaní; žalobkyňa bola nútená pristúpiť k zmene žalobného petitu podanej žaloby z dôvodu absencie prítomnosti a vyjadrení zo strany žalovanej; účast' na pojednávaní dňa 19.01.2017, ktoré bolo otvorené a následne odročené z dôvodu, aby žalovaná doručila potvrdenie o možnosti zaplatenia odplaty za spoluvlastnícky podiel žalobkyne na dotknutej nehnuteľnosti). Žalobkyňa ďalej uviedla, že pred začatím konania vynaložila enormnú snahu na uzatvorenie dohody o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a rovnako v priebehu konania riadne pristupovala k vedeniu súdneho sporu. Dokonca opakovane vyšla v ústrety žalovanej, o čom napokon svedčí uzatvorenie zmluvy, de facto nahradzujúcej meritórne rozhodnutie súdu vo veci samej. Pritom hodnota bytu v čase uzatvorenia zmluvy v roku 2018 je nepochybne vyššia, ako bola jeho hodnota ocenená znaleckým posudkom č. 3/2016 vyhotoveným znaleckou organizáciou FINDEX s.r.o. dňa 01.02.2016. Napriek uvedenému, žalobkyňa nežiadala aktuálne ocenenie nehnuteľnosti a žalovanej vyšla v ústrety a dohodla sa s ňou na cene za spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti v zmysle uvedeného znaleckého posudku. Nie je preto dôvodné a najmä spravodlivé, aby žalovaná znášala ťarchu trov konania, ktoré vznikli výlučne v dôsledku správania sa a konania žalovanej. K zmene žalobného petitu žalobkyňa pristúpila výlučne opätovne z dôvodov na strane žalovanej. Žalobkyňa nemala záujem nadobudnúť dotknutý byt do svojho výlučného vlastníctva, avšak vzhľadom na správanie sa žalovanej, ktorá opakovane marila jednotlivé pojednávaní, a tým i posun v súdnom spore, ako i na skutočnosť, že sama žalovaná deklarovala nedostatok finančných prostriedkov na vyplatenie žalobkyne, nemala žalobkyňa inú možnosť, ako pristúpiť k zmene žalobného petitu. V prípade, ak by žalobkyňa žalobný petít neupravila bez súčinnosti žalovanej, bez toho, aby preukázala dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie náhrady z podielového spoluvlastníctva, konajúci súd by žalobe žalobkyne s pôvodným petitom nevyhovel. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti sa žalobkyňa v celom rozsahu stotožňuje i s rozhodnutím súdu, ktorým štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Z priebehu súdneho sporu je absolútne nepochybné a zrejmé, že vznik trov konania v súčasnom rozsahu spôsobila najmä žalovaná, ktorá svojim prístupom k súdu a súdneému sporu neprimerane predlžovala súdne konanie a nakoniec spôsobila jeho zastavenie. Vzhľadom na procesnú zodpovednosť žalovanej za zastavenie, ako i charakter priebehu súdneho sporu, je rozhodnutie konajúceho súdu o náhrade trov konania štátu, v celom rozsahu správne a zákonné. Žalobkyňa preto navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil a žalobkyni priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

7. Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu bolo doručené žalovanej dňa 18.11.2018, ktorá už nevyužila svoje procesné právo na podanie odvolacej repliky.

8. Spis s opravným prostriedkom žalovanej bol predložený odvolaciemu súdu dňa 25.07.2018.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP), po prejednaní odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

10. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že je nesprávny právny názor žalovanej, že súd prvej inštancie mal skúmať, či nie sú dané podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov aj na strane žalovanej, a až po vyporiadaní sa s touto otázkou, mal rozhodovať o trovách konania, aj o trovách štátu, a až následne zastaviť konanie.

11. Oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 254 ods. 1 CSP (do 30.06.2016 v zmysle § 138 ods. 1 OSP) totižto neznamená súčasne aj zbavenie zodpovednosti strany sporu za výsledok sporového konania. Znamená to, že v prípade, ak strana, ktorá bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov, by bola v súdnom konaní celkom, resp. čiastočne neúspešná, bola by spravidla zaviazaná nahradiť trovy konania strane, ktorá v konaní mala celkom alebo čiastočný úspech. Navyše, o oslobodení/neoslobodení od platenia súdnych poplatkov rozhodoval súd aj podľa predchádzajúcej procesnej úpravy, a aj v súčasnosti rozhoduje, len na návrh strany, ktorá musí svoje pomery súdu aj riadne zdokladovať.

12. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil, že by žalovaná podala návrh na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Bez podania takéhoto návrhu potom súd prvej inštancie nemal žiaden dôvod skúmať, či nie sú dané podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov aj na strane žalovanej.

13. Neobstojí tak námietka žalovanej, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Pretože obsah odvolania žalovanej vo vzťahu k výroku o zastavení konania nebol spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska tvrdených odvolacích dôvodov, a súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, keď so zreteľom na jednoznačný, právne účinný dispozitívny úkon žalobkyne (späťvzatie žaloby zo dňa 27.03.2018), ku ktorému žalovaná neuviedla žiadne vážne dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby, a so späťvzatím žaloby výslovne súhlasila (podaním zo dňa 26.04.2018), odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku o zastavení konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Za dôvodnú však považuje odvolací súd námietku žalovanej, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj námietku o nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, vychádzajúc z toho, že podaná žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovanej. Aplikujúc ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, mal súd prvej inštancie zjavne za to, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa však odvolací súd nestotožňuje.

16. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že podaniu predmetnej žaloby predchádzalo stretnutie strán sporu dňa 16.05.2013, a to na základe výzvy právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 08.04.2013, adresovanej žalovanej, na uzatvorenie dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu. Žalovaná na stretnutí vyjadrila súhlas, že predmetný byt bude zapísaný do jej výlučného vlastníctva po vyplatení finančných prostriedkov zodpovedajúcich výške spoluvlastníckeho podielu žalobkyne na trhovej hodnote predmetnej nehnuteľnosti, pretože má záujem v byte ostať aj naďalej bývať s celou svojou rodinou. Pokiaľ ide o ustálenie hodnoty predmetného bytu, žalovaná na stretnutí uviedla, že si chce dať vypracovať znalecký posudok na ocenenie predmetného bytu, a na základe znaleckého posudku potom vyplatí žalobkyni 1 hodnoty bytu podľa znaleckého posudku.

16.1. Dňa 23.07.2013 začalo na súde prvej inštancie konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti - bytu č. XX, nachádzajúceho sa na XX. poschodí bytového domu na G. ulici č. XX, XX v N., a príslušného spoluvlastníckeho podielu na pozemku a na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, tak, že predmetná nehnuteľnosť vrátane spoluvlastníckeho podielu na pozemku a na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu bude prikázaná do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorej bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu XX.XXX,- eur a nahradíť jej trovy konania.

16.2. Súd prvej inštancie doručil žalobu žalovanej dňa 02.10.2013, ktorá vo vyjadrení k žalobe (04.11.2013) uviedla, že má záujem dohodnúť sa na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ale jej príjem, pracovné zaradenie a vek jej nedovoľujú pristúpiť na možnosť zadĺžiť sa úverom, a preto nie je v jej možnostiach odkúpiť od žalobkyne jej podiel. Do úvahy prichádza buď spoločný predaj nehnuteľnosti, alebo ak prejaví záujem o nehnuteľnosť žalobkyňa, tak po vyplatení sumy XX.XXX,- eur sa stane výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe tiež uviedla, že žalobkyni sa zrejme zdala dlhá doba 2 mesiace na rozhodnutie, ktoré ovplyvní život žalovanej a jej detí na niekoľko desiatok rokov. Je jej ľúto, že žalobkyňa neprijatie telefonátov z 01. a 02.07.2013 chápala ako nevoľu žalovanej dohodnúť sa, a podala žalobu na súd, ale v tom čase bola žalovaná odcestovaná v zahraničí a netušila, že jej povinnosťou je volať späť na všetky neznáme čísla. V prípade, že by ju zástupca advokátskej kancelárie kontaktoval písomne na adresu trvalého pobytu, určite by si dohodli stretnutie na vhodný termín pre obidve strany a celú túto záležitosť vyriešili bez nutnosti podávať návrh na súd.

16.3. Vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 20.11.2013.

16.4. Uznesením zo dňa 06.10.2015, č. k. 9C/192/2013-61 súd prvej inštancie pripustil zmenu petitu v zmysle návrhu žalobkyne zo dňa 21.09.2015 tak, že predmetná nehnuteľnosť vrátane spoluvlastníckeho podielu na pozemku a na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu bude prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, s tým, že žalobkyňa je povinná titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaplatiť žalovanej sumu XX.XXX,- eur, a to do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

16.5. Na pojednávaní konanom dňa 05.11.2015 v neprítomnosti žalovanej, žalobkyňa súdu navrhla, aby nariadil znalecké dokazovanie za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty bytu a súčasne, aby na preddavky trov dokazovania zaviazal výlučne žalovanú, nakoľko žalobkyňa je oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

16.6. Uznesením zo dňa 11.11.2015, č. k. 9C/192/2013-70 súd prvej inštancie na zistenie všeobecnej hodnoty spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti nariadil znalecké dokazovanie. Podľa znaleckého posudku č. X/XXXX zo dňa 01.02.2016 znaleckej organizácie FINDEX, s.r.o., Bratislava, všeobecná hodnota spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti vo výške 1 je XX.XXX,- eur.

16.7. Uznesením zo dňa 16.03.2016, č. k. 9C/192/2013-114 súd prvej inštancie priznal znaleckej organizácii odmenu celkom vo výške XXX,XX eur, ktorá bola znalcovi vyplatená zo štátnych finančných prostriedkov.

16.8. Na pojednávaní konanom dňa 19.01.2017 súd prvej inštancie vypočul žalovanú, ktorá prejavila záujem o odkúpenie bytu, lebo sú štvorčlenná rodina, v tom byte bývajú, a za XX.XXX,- eur si v Bratislave žiadajú byť nekúpiť. V súdnom konaní bola doposiaľ nečinná z dôvodu, že sa necítila dobre.

16.9. Právny zástupca žalobkyne s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva tak, aby bola žalobkyňa vyplatená žalovanou, jednoznačne nesúhlasil. Súd prvej inštancie následne pojednávanie odročil s tým, aby žalovaná v lehote 30 dní súdu preukázala svoju schopnosť finančne sa vyporiadať so žalobkyňou.

16.10. Žalovaná svojím zastupovaním v konaní splnomocnila dňa 17.03.2017 advokátku JUDr. Janu Kocandovú.

16.11. Na pojednávanie nariadené na deň 13.06.2017 sa dostavili obe strany sporu spolu s ich právnymi zástupcami. Právny zástupca žalobkyne požiadal súd o odročenie pojednávania s tým, že medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania, ktoré sú pred finalizáciou.

16.12. Žalovaná dňa 02.10.2017 oznámila súdu, že jej syn podpísal v auguste 2017 úverovú zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, a.s., a tieto finančné prostriedky môže použiť na výplatu žalobkyne.

16.13. Žalobkyňa podaním zo dňa 13.02.2018 súdu oznámil, že strany uzatvorili dňa 07.02.2018 kúpnu zmluvu na predaj spoluvlastníckeho podielu žalobkyne k nehnuteľnosti, a podaním zo dňa 27.03.2018 zobrala žalobkyňa svoju žalobu späť s tým, že ako predávajúca previedla svoj podiel na žalovanú, ktorá jej dňa 14.02.2018 uhradila dohodnutú kúpnu cenu, a dňa 16.03.2018 bol povolený vklad vlastníckeho práva v katastri.

16.14. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 26.04.2018 k späťvzatiu žaloby uviedla, že so späťvzatím žaloby súhlasí a žiada, aby trovy konania znášala každá strana zo svojho s tým, že pokiaľ to súd neuzná, aby prihliadal na to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. V tejto súvislosti poukázala aj na to, že všetky trovy mimosúdneho konania znášala žalovaná.

17. Vychádzajúc z týchto zistení je zrejmé, že žaloba žalobkyne o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola späťvzatá z dôvodu mimosúdneho vyriešenia predmetu sporu iným spôsobom, ako znel (po jeho zmene) žalobný petit žaloby, a to uzavretím zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu k bytu medzi žalovanou ako kupujúcou a žalobkyňou ako predávajúcou. Nie je tak možné, pripísať výlučne žalovanej procesnú zodpovednosť za zavinenie na zastavení konania (§ 256 ods. 1 CSP).

18. Za danej procesnej situácie, vychádzajúc zo zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie, dospel odvolací súd k záveru, že obe strany sporu určitým spôsobom svojím správaním rovnakým dielom procesne zaviniли zastavenie konania.

19. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanej je tak nesprávne, lebo by bolo v rozpore so zásadou spravodlivosti, aby za situácie, že sa strany mimosúdne dohodli, náklady trov konania, ktoré vznikli žalobkyňi, znášala žalovaná.

20. Odvolací súd preto tento výrok podľa § 388 CSP zmenil tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

21. Pri takomto nazeraní na vec dospel odvolací súd zároveň k záveru, že aj keď súd prvej inštancie rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania podľa správnych zákonných ustanovení, t. j. aplikoval správny právny predpis (§ 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 ods. 1 a 2 CSP), nerozhodol správne, keď štátu priznal tento nárok voči žalovanej v rozsahu 100 %.

22. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobný návrh vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva môže podať ktorýkoľvek z podielových spoluvlastníkov, v nadväznosti na čo je predmetné konanie v záujme a na prospech všetkých podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti, pokiaľ títo nechcú zotrvať v podielovom spoluvlastníctve, a len sa nevedia medzi sebou dohodnúť na spôsobe vyporiadania, či výške náhrady za vyporiadanie. Potom aj nariadenie znaleckého dokazovania za účelom zistenia všeobecnej hodnoty vyporiadavanej nehnuteľnosti je v prospech všetkých spoluvlastníkov. Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci, a preto každá zo strán sporu by mala štátu nahradiť 50 % finančných prostriedkov, vyplatených zo štátnych finančných prostriedkov v konaní ustanovenému znalcovi.

23. Aj keď bolo žalobkyňi v konaní priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, neznamená to, že jej podiel na náhrade trov štátu by mala znášať žalovaná, ktorá navyše výlučne sama nezavinila zastavenie konania.

24. Odvolací súd potom aj výrok napadnutého uznesenia o nároku štátu na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 50 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Žalovaná bola v odvolacom konaní čiastočne úspešná, a preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).